

AGRU ÎN VICARIATUL MARAMUREȘ

Suplementul Organului „Dumineca”.

Administrația: Biroul AGRU-lui Sighet, Piața Unirii No. 25.

Apare deodată cu „Dumineca”.

Prețul 1 Leu împreună cu „Dumineca”.

Creștinul activ . . .

ca membrul Agrului: 1. să roagă zilnic.

Ce este deci rugăciunea? Rugăciunea este înălțarea inimii și a voinței noastre, la Dumnezeu. Prin rugăciune, vorbim nemijlocit cu însuși Dumnezeu. Prin rugăciune, ajungem într-o legătură intimă cu ziditorul nostru.

Adecă, rugăciunea e un act religios de adorare a Majestății divine, de cerere, de mulțumită, de laudă, privată s'au publică, după cum se face de persoană privată și pentru binele personal, ori de persoană publică ca ministrul bisericii în numele credincioșilor și pentru binele obștesc.

Nemărginită înțelepciunea a lui Dumnezeu a binevoit a dispune astfel, ca omul trebuie să trăiască în societate, în tovărășie cu alții.

Trăind mai mulți laolaltă într-o societate bine organizată e neincunjurat de lipsă, că ceri dela altul de ce singur poate că ei lipsă. Poate nimenea nu este între noi care să nu fi fost silit a cere ceva dela părinți, frați, prieteni sau dela cei mai mari ai săi?

Nu e așa că este cam greu a cere? Așa să și zice că: e mai greu a cere, ca și a da! E greu a cere, chiar și așa ceva de ce avem o lipsă evidentă, dar cu cât e mai greu a cere ce near fi numai pentru a ne satisface vre-o plăcere?

Nu e așa că e greu a cere și dela părinți, dela frați și dela prieteni? Și cât e de greu chier numai a ajunge în fața celor mai mari ai noștri, pentru a cere vre-o slujbă, vre-un favor, pentru scopul și datorința noastră de a întreține și asigura existența familiei noastre?

Așa că de multe ori făceam călătorii oboșitoare până la Pretura, Prefectura, la vre-un Minister, să putem preda cererea noastră? Câtă oboseală am suferit, câte zile am pierdut, asteptând o înaltă audiență? Câți bani am cheltuit și cât de supărați — de multe ori deserați — ne-am reintors la vatră, dacă nu s'a pus rezolvirea pe cererea noastră că: „să admită.”

Față de aceste umiliri cu cât e mai plăcut a cere în secret dela Acela carele e de față în tot locul, pentrucă: de mă voi sui la Cer Tu acolo ești, de mă voi cobori în iad, Tu Doamne și acolo ești.

Ca să dăm față cu El, nu trebuie să călătorim, nu trebuie să cheltuim, nu trebuie să cerem audiență, nu trebuie nimica altceva, decât să facem numai aceea la ce ne îndeamnă însuși Mântuitorul nostru Isus Hristos la Ioan 7, 7, : „Cereți și vi se va da vouă, căutați și veți afla, bateți și vi se va deschide.”

Însă nu v am sfătui să bateți la ușile celor mai mari ai noștri, că rău ați păți-o.

Deci cereți, căutați și bateți acolo unde a cere, a căuta, și a bate va autorizat acela, cine Vă-va și asculta. Carele v'a și promis cu jurământ grăind: „Amin, amin grăesc vouă, de veți cere ceva dela Tatăl întru numele meu, va da vouă. (Ioan : 16, 23.)

Iubiți frați în Agru oare nu ar fi o nărozie, a nu cere și a nu să ruga zilnic știind acestea?

Sau doar nu aveți de nimic lipsă? Nu vă lipsește nimic astăzi? Cine v'ar crede aceasta?

Ori dacă admitem pe un moment, că aveți toate cele de lipsă, nu ați fi și mai mult obligați a mulțumi toate cele de lipsă, primite dela Bunul Dumnezeu în rugăciuni

de mulțumită? Ori mulțumindu-i pentru cele primite să îi aduceți laude nemărginite pentru alătea bunătăți primite, pentru nenumăratele binefaceri trupești și sufletești? Și dacă avem de foarte acestea nu ar trebui să ne rugăm tremurând să nu-și întoarcă fața Lui nici în viitor dela noi? Și pentru aceea că toate acele ce ni s'a îndurat a ni le da, să nu ne fie spre osândă?

Creștinul activ e obligat nu numai să știe, dar să se conformeze întocmai poruncei primite dela Isus Hristos, prin Apostolul Neamurilor, în cartea lui I, către Timoteu 2, 1: — 4. „Rogu-te dară mai înainte de toate, să faceți rugăciuni, cereți mijlociri (rugăciuni pentru alții) mulțumite pentru toți rameni, pentru împărași și pentru toți cari sunt în deregătorie, ca să petrecem viață lină și cu odihnă întru toată evlavia și curăția. Căci aceasta e lucru bun și primit înaintea lui Dumnezeu, Mântuitorul nostru, carele vrea ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștință adevărului.

Și care nu suntem azi în momente critice ale vieții noastre de Stat, în preajma alegerilor, când avem o atât, de mare lipsă de ajutorul Spiritului Sfânt, acum când avem să îndrumăm din nou mersul lucrurilor?

Fraților! Știți bine că Mântuitorul zice: „Se cade pururea a se ruga și a nu înceta“ (Luca 18, 1). Și dacă e așa, tocmai e de lipsă a se ținea de aceasta poruncă acuma, când lupii răpitorie vă incunjură și păscuitoarii în ape turbure pescuesc între voi.

Nu mergeți la vot cu gând ușuratic nici cu nepăsare, ci cerând ajutorul Sfântului Spirit, cugetând că ați depus jurământul ce depun cardinalii, când votează alegând papa: „Eu în fața lui Hristos, care mă va judeca, aleg pe acela noi să zicem în noi: imi dau votul pe acel buletin de vot pe care cred că trebuie să-l aleg conform voinței lui Dumnezeu. Să ne credeți că alegerile de acuma sunt hotărâtoare pentru viitorul nostru și pentru ca să petrecem viață lină și cu odihnă cum ni-a spus Apostolul.

Să luăm aminte!

Agrul ne dă scop de viață.

În zilele noastre viața e așa de grea, lupta pentru pâinea de azi așa ne chinuește, că nu avem nici timpul, nici energia, nici dispoziția necesară să ne cugetăm la ziua

de mâine, necum să ne gândim la scopurile mai depărtate a vieții noastre. Este știut, că viața unui creștin își are scopul ei bine definit. Și fiindcă suntem înzestrați cu inimă dornică de fericire, scopul final al oricărei vieți omenești exprimat în termeni populari e fericirea veșnică. Acest scop merită orice suferință, nicio răbdare nu este prea multă pentru el și dacă ar trăi în fiecare suflet, nici n'am avea nevoie de Agru, căci atunci fiecare dintre noi ar face ceea ce este mai salutar pentru el și pentru semenii lui. Atunci pornirile egoiste s'ar uni într'o minunată armonie cu cele altruiste. Și fericirea veșnică ar avea ca vestitoare cea pământescă.

Însă durere, nu e așa. În mizeriile de toate zilele am uitat scopul nostru. Ni s'a șters acela, am uitat că pentru el Dumnezeu s'a întrupat a pățimit, a murit și a înviat. Acum acest scop se află așa de adânc în inima noastră, cât de adânc se află în deșert caravanele îngropate de vântul Simun sub nisip. Acest vânt e pentru omenire criza morală și cea materială, aceste au îngropat scopul nostru în cutele cele mai ascunse ale inimii noastre. Și într'adevăr trebuie un cutremur puternic ca să-l desgroape, un potop de lacrimi de pocăință ca scopul nostru iarăși însufletindu-se să ne însufletească și o lumină mai intensivă decât a Soarelui, care să ne orbească pentru lucrurile superficiale și să ne lumineze numai esențialul.

Cutremurul ne-a dat viața, ca urmarea crizei, în sentimentul abandonării noastre. Într'adevăr ne-am deșteptat la conștiința neputinței noastre și acum vedem, că fără ajutor nu suntem capabili de nimic și aceasta conștiință varsă potopul de lacrimi asupra scopului uitat, căindu-se: Tot a fost mai bine, când omenirea în locul fericirii pământesti a căutat cea veșnică. Scopul e reinviat în noi, însă ne este străin, neobișnuit, și obscur. Acum vine Agrul care ne luminează acest scop aducând lumină în întuneric, veselie în inimi triste și energie în brațe istovite. Și aducându-ne scopul unic mai aproape, ne dă și îndrumări, cum să-l atingem.

Deci cine urmează scopurile Agrului, se așează sub scutul scopului final al oricărei vieți omenești, va să zică nu greșește. Agrul ne dă învățături, cum să ne aranjăm viața noastră și a altora ca să formăm regatul lui Hristos pe acest pământ și cu aceasta să ne asigurăm pentru noi lumea fericirii veșnice.

Și aceasta nu e lucru mic. Aceasta este lucrul cel mai serios pe lumea aceasta. Deaceea să nu zâmbim, când vedem că oamenii merg la adunările Agrului, ci să ne grăbim și noi acolo, mulțumind lui Dumnezeu, că ne-a luminat mintea să vedem calea adevărată, înainte de ce ar fi fost prea târziu.

Dr. Irina Berinde.